

EzmBA 10

Retrospektív válogatás a pécsi elektronikus zenei képzés 2010–20. közötti időszakából
dióbél kiadó · spr–20 · <https://diobelkiado.hu/>

2010. őszén indult az országban elsőként elektronikus zenei képzés a felsőoktatásban, és azóta is évről-évre indul évfolyam a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán. A tíz éves évfordulóra tekintettel december 19-én megjelent egy olyan válogatás, ami az eddigi hallgatóink egykori és mostani munkáit tartalmazza. A válogatást Bolcsó Bálint, a képzés oktatója szerkesztette sorozatba, és így alakult ki az a sorrend, ami 38 állomásból álló körutazás formájában mutatja be a hallgatóinkat foglalkoztató hangzásvilágot.

A kiadvány ezt követően öltött testet: fizikai változatban pendrive-ként, a vásárló által összeállítható felvételekből ún. à la carte hanglemezként, valamint könyvecskével kiegészülve, tervezőgrafikus hallgatók igazán stílusos vizuális tervezésében és kivitelezésében jelenik meg.

A válogatáson szereplő alkotók:

Nagy Viktor, Késmárki Richárd, Ábrahám Attila, Bartha Márk, Molnár Megyeri Róbert, Frank, Kornél, Pap Ferenc, Kiss R. Barnabás, Zándoki András, Djindji Ergimen, Kiss Rajmund, Bencsik Gábor, Harsányi Miklós, Kelemen_Márton, Vincze Ferenc, Labus Máté, Végh Krisztián, Bánházi Alexandra Abigél, Krasz Ádám, Savanya Anna, Lázár Gábor, Majsai Németh Zsolt, Peták Kolos, Pap Márk, Nagy Roland, Pap Zoltán, Camara Issiaga, Varga Szabolcs, Lőrinczi Áron, Csomós Zoltán, Mikolai Martin, Irsik Bence, Koszecz Csaba, Mozdényi Péter, Vasas Krisztián, Ollári Szabolcs, Borosi Gábor, és vendégünk Pietro Bardini egykori Erasmus-hallgató.

A grafikai tervezést és kivitelezést Móricz Ildikó és Gergic Ena tervezőgrafikus hallgatók végezték.

A kiadvány létrejöttét segíti, hogy Kovács Balázs, a szak vezetője az év során elkészített egy olyan gépet, amivel egy példányban is lehet készíteni hanglemezeket. A kiadót működtető Moiré Egyesület ezúton köszöni meg az Erősödő Civil Közösségek támogatását, hogy a kiadvány és a hozzá kapcsolódó háttértechnikai fejlesztés létrejöhetett.

Információ és aktuális hírek a következő weboldalakon található:

<https://diobelkiado.hu/index.php?spr=20&lang=hun> ill. <https://www.facebook.com/diobelkiado/>

Nagy méretű fotók és a kísérő kiskönyvecske pdf-ben:

<https://diobelkiado.hu/spr20/sajtoanyagok/>

Kapcsolat:

Kovács Balázs szakirányfelelős, tel. +36202331867, kovacs.balazs@pte.hu

{dióbél kiadó}

Néhány kép a kiadványokról:

teljes szett: pendrive, lemez és könyvecske

teljes szett: pendrive, lemez és könyvecske

transzparens hanglemez

pendrive

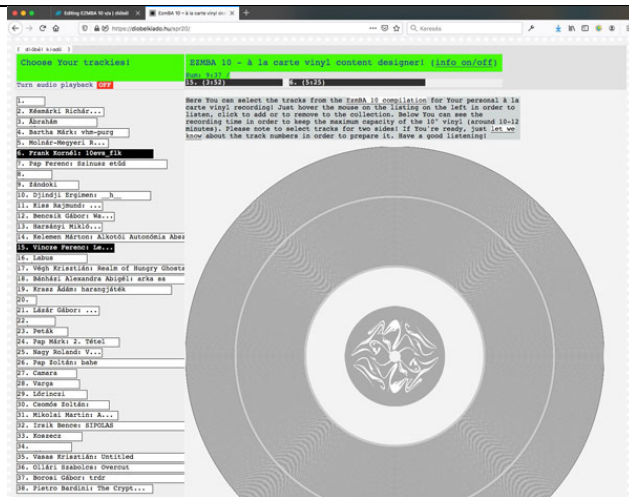
pendrive és füzet

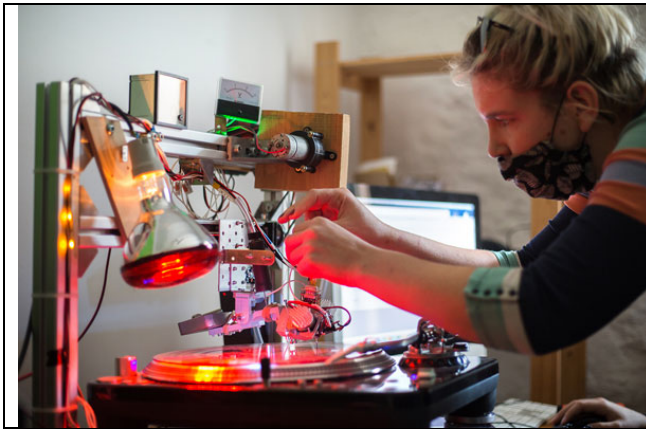
feketelemez

feketelemez + füzet

lemeztervező alkalmazás

működésben a vinilkarcoló (ezt a fotót Ruprech Judit készítette)

Nagy méretű fotók és a kísérő kiskönyvecske pdf-ben:

<https://diobelkiado.hu/spr20/sajtoanyagok/>

Szövegek a mellékelt könyvecskéből:

Tíz éve indult útjára az elektronikus zenei képzés Vidovszky László, Szigetvári Andrea, Bolcsó Bálint és az én szervezői munkájának eredményeképp. Talán nem is véletlen, hogy épp Pécs kínált otthont ennek a, hazai viszonylatban első, ilyen tárgyú felsőoktatási-művészeti programnak: a város underground-kulturális és technológiai élete annyira már érett volt akkortájt, hogy ennek a marginális irányzatnak nemcsak helyet, de közeget is tudjon biztosítani, ugyanakkor annyira mégis megmaradt kisváros, hogy igényt formál új típusú kezdeményezésekre is. Tehát nemcsak a Pécsi Tudományegyetem, hanem környezete is befogadta a képzésünket, az ide érkezőket, majd oktatóinkat, majd oktatóink rokonait, leendő és már végzett hallgatóinkat, netán az ő családjaikat stb. Iskola és vele közeg, mondhatni: akadémiai alapokon szubkultúra szövődik, és épp így, ebben az irányban halad, hiszen itt az intézmény segít abban, hogy egy kreatív zenei közösség erősödjön. Nem tudom, milyen irányban halad a felsőoktatás, de ha már csak ennyit is tudott segíteni nekünk egy intézmény, azért is hálás lehet egy egész szakma. Örülök neki, hogy az első pillanattól nyomon követhetem a képzés és a körülötte alakuló alkotói pályák, csoportok alakulását, a kezdeti, markáns stílusjegyek szétválását, tovább-formálódását, az időnként fel-felbukkanó korombéli diákokat, akikkel különösen osztozom a tanulni- és alkotni-vágyásban. Aztán itt az egészen friss és máshonnan inspirálódó generációk sora, akiket középiskolásból alkotóvá érni látunk, kerülőutakon, zsákutcákon kopogtatnak vagy egyszerűen csak – bár ritkán van ilyen – végigtáncolnak a tanmeneten épp eredeti terveink szerint. Zeneszerzők, útkeresők, sound designer-ek, pultosok, producerek, önálló vagy alkalmazott zenei alkotók, vizuálosok, oktatók, vállalkozók lesznek: emberek, akikhez mint alma fater kötődök, és akik majd szép lassan átveszik tőlünk és viszik tovább úgy, ahogy ők szeretnék tovább alakítani.

(Kovács Balázs)

Szerkesztői jegyzetek

Nagy Viktor trailerzenére emlékeztető, hangdizájn-elemekben gazdag, enyhén baljóslatú bevezetőjével indul az utazás. A várakozással teli hangulatot Késmárki Richárd zabolázatlan basszusdallama viszi tovább, melynek kifürkészhetetlen útjai látszólag oda nem illő, de későbbi eseményeket előrevetítő hangobjektumokkal vannak kikövezve. Ábrahám Attila experimentális furulya-elektronika etűdje az információ-sűrűség jelentős, már-már kaotikus fokozódását hozza magával, amely nyugtalanság aztán Bartha Márk gyors pergő-ketyegő textúrájában él tovább, hiába a vele szembeállított, egy helyben toporgó kitartott hangok relatív stabilitása. Elsőként talán Molnár-Megyeri Róbert roncsolt hangzású, újra és újra belendülő, rétegződős grúvjai közben érezzük azt, hogy mintha megérkeztünk volna valahova.

Frank Kornél két párhuzamos, egymástól kontrasztosan különböző hanganyag organikus fejlesztésével mesél el egy rövid történetet, majd hirtelen Pap Ferenc szinuszhangokból felépített cseppkőbarlangjában találjuk magunkat, melynek minden termében gondosan kidolgozott, csillogó szövevényeket

figyelhetünk meg. Ebből a mesebeli világból Kiss R. Barnabás varázsszőnyege repít minket tovább – e rövid utazás alatt is sokszínű tájon haladunk keresztül. Zándoki András egyszerű, de gondosan csiszolt hangzású elemekből álló, érzékenyen adagolt grúvrétegei megint stabil talajt tolnak a lábunk alá. Az utolsó ütemek torzulása már megelőlegzi Djindji Ergimen digitális neszekből építkező, hullámzó sűrűségű, organikus éjszaka–zenéjének jellegzetes hangzásvilágát. A zajos hangszínkarakter Kiss Rajmundnál is megmarad, a finom rétegzés helyét azonban intenzív torzítás és dinamikus zajkitörések sorozata veszi át.

Bencsik Gábor magas, kitartott hangzások körül alakítja ki változatos összetételű, felépülő–megszűnő ritmikus grúvjainak sorozatát, emiatt ismét úton érezheti magát a hallgató. Az út pedig Harsányi Miklós frissítően retró hangulatú patternjeinek sorozatán vezet keresztül, mígnem elérkezünk Kelemen Márton szélesebb léptékű hangtanulmányához: itt a szerző valójában egyetlen hangmagasságra fűzi fel lebilincselően invenciózus mondanivalóját. Mindezek után végre valódi pihenést és felüdülést nyújt Vincze Ferenc szép, megfordított zongorahangokban gazdag chill–groovy zenéje, mielőtt folytatnánk utunkat az ismeretlenbe.

Szükség is van a kipihent figyelemre, mert Labus Máté nem viccel: alig háromperces etűdjében a gondosan kimért időtartamok, csendek és gyors történések ritka tömörséggel mondanak el egy izgalmasan megkomponált sztorit. Felfokozott érzékenységünket kihasználva Végh Krisztián éhes szellemei ragadnak meg bennünket, és már kaleidoszkópszerű grúvvariációkon keresztül, szinte észrevétlenül zakatolunk valamiféle transzcendens világ felé.

Odaát Bánházi Abigél lassan pulzáló, tágas terekben veszi át az idegenvezetést, a spirituális kitérőt pedig végül Krasz Ádám harangjai zárják le. Visszafelé Savanya Anna intenzíven hullámzó hangtengerén keresztül vezet az út. Partot érve Lázár Gábor szigorúan metrikus, mégis kiszámíthatatlan grúvjainak rácsozatában találjuk magunkat, melyre dallam gyanánt folyik rá olykor valamiféle foszforeszkáló hanganyag. A fémes hangzások után Majsai–Németh Zsolt zenéjének puhább, lassan pulzáló mély–magas párbeszéde mintegy recitativóként vezeti át a hallgatót Peták Kolos hétköznapi hangfoszlányokból összerakott kollázsába, melynek többretegű, organikus konkrétzenei szövedéke végleg visszaránt bennünket a valóságba. Pap Márk munkája aprólékosan kidolgozott virtuális soundscape–ekkel dolgozik, differenciált tagolása révén pedig erős narratív jelleggel is bír. Ezek után érkezünk el Nagy Roland trackjéhez, mely a címében is hordozott földszerűséget megdöbbenő intenzitással képes megjeleníteni: szinte halljuk, ahogy hatalmas földdarabok kavarnak az orrunk előtt, mígnem a végén minket is elnyel a mélység.

A katalizma utáni tájképet Pap Zoltán festi le számunkra – kicsit Vincze Ferenc munkájával rokon az eszközkészlet, de a tónus lényegesen sötétebb, és a végén hosszú mozdulatlanságba dermed a táj. Camara Issiaga esőáztatta, analóg hangszalagot idéző monoton loopjai hoznak némi hangulati enyhülést, majd Varga Szabolcs szabad basszusszóloja idézi vissza az utazás kezdetét. A basszudallam Lőrinczi Áron úszós, nyugodt zenéjében is fontos szerepet játszik, Csomós Zoltánnál viszont egy magasabb fekvésű, termolózó dallam áll szemben egy viszonylag merev ritmusgrúvval, míg végleg be nem ragad egy fix

hangmagasságra. Ezt a hangmagasságot (és némileg a ritmikát) veszi át Mikolai Martin szerzeménye oly módon, hogy a sűrűsödő-differenciálódó ritmika és hangszín az ismétlődő akkordmenet ellenére egyre csak izgalmasabbá válik. Így szinte észrevétlenül jutunk el Irsik Bence elektromosgitár-improvizációjának kiinduló hangzásáig. Az elemi erejű, már-már vokális artikulációjú sikolyokban és hörgésekben bővelkedő performansz organikusan építkezik, és akkor sem válik gépiessé, amikor éppen monoton: meggyőzően strukturált improvizáció katartikus pillanatokkal és már-már zenekari jellegű hangzásokkal.

Koszeicz Csaba puha szintihangjai ilyen előzmények után kifejezetten jólesnek, a zene fokozatosan kifényesedő lélegzésével párhuzamosan a hallgató is fellélegzik. A megmaradt feszültséget Mozsdényi Péter zajos beatjei segítenek kimosogni, Vasas Krisztián trackje pedig már kifeszített drótokból/drónokból áll: tisztaság, nagy tér jelenik meg a szemünk előtt, friss magaslatti levegő áramlik a tüdőnkbe. Mindez idővel pulzálóvá válik, változnak a drónok, kvázi-unisono, kissé heterofonikus dallamvezetés tapasztalható. Ollári Szabolcs munkája izgalmas kísérlet, mely a szemünk-fülünk előtt zajlik: a szerző szisztematikusan visz végig egy technikai jelenségen alapuló zenei folyamatot, mely az idő előrehaladtával egyre inkább a hallásküszöb túloldalán zajlik. Megint megtapasztaljuk, hogy a csend mennyire integráns része lehet a zenének, miközben szinte fizikailag érezzük, hogy kiabálnánk, de nem jön ki hang a torkunkon. Végül Borosi Gábor gondoskodik arról, hogy a hosszú utazás minden tapasztalata feloldódhasson nagy, rezonáns drónrétegek lassú tektonikus mozgásában, mi pedig ezüstösen csillogó hangfelületek nyugalmában pihenhessük ki az út fáradalmait.

(Bolcsó Bálint)

~

Szerkesztő: Bolcsó Bálint

Mastering: Nagy Roland

Grafikai terv és kivitelezés: Móricz Ildikó és Gergic Ena

Koncepció, hanglemez-tervezés és vágás: Kovács Balázs

Pendrive-adatkollázs: Djindji Ergimen

Fordítás: Gelencsér Balázs

Megjelenés: 2020. december 19.

Felvételek listája:

- 1 Nagy Viktor Paralysis 1'06"
- 2 Késmárki Richárd Roadside aesthetic 3'27"
- 3 Ábrahám Attila Furulya etud_2 2'11"
- 4 Bartha Márk vhm-purg [Extended version] 4'27"
- 5 Molnár Megyeri Róbert 211_o 3'38"
- 6 Frank Kornél 10eves_flk 5'25"
- 7 Pap Ferenc Szinusz etűd 5'58"
- 8 Kiss R. Barnabás Roses Underwater 1'24"
- 9 Zándoki András vic_remasci_exuviae 2'27"
- 10 Djindji Ergimen __h__ 5'19"
- 11 Kiss Rajmund Pécs Meets Godzilla (2011) 3'24"
- 12 Bencsik Gábor Walking Over 3'52"
- 13 Harsányi Miklós Dress Folding 3'23"
- 14 Kelemen_Márton Alkotói Autonómia Abszenciája 9'39"
- 15 Vincze Ferenc Levitate 3'52"
- 16 Labus Máté namTo-eee 2'47"
- 17 Végh Krisztián Realm of Hungry Ghosts 10'20"
- 18 Bánházi Alexandra Abigél arka sa 7'03"
- 19 Krasz Ádám harangjáték 6'09"
- 20 Savanya Anna The Universal Sea 0'46"
- 21 Lázár Gábor 2_2012_oktober 4'55"
- 22 Majsai Németh Zsolt ambisonic 1'31"
- 23 Peták Kolos vortex zaj 2'01"
- 24 Pap Márk 2. Tétel 4'04"
- 25 Nagy Roland visszacsat 3'23"
- 26 Pap Zoltán bahe 8'07"
- 27 Camara Issiaga migi 2'22"
- 28 Varga Szabolcs tapeslágér 2'29"
- 29 Lőrinczi Áron Svarg 2'47"
- 30 Csomós Zoltán START 3'40"
- 31 Mikolai Martin Agon III 4'01"
- 32 Irsik Bence SIPOLAS 5'58"
- 33 Koszecz Csaba Post- 2'35"
- 34 Mozdényi Péter mozsár igenkiraly treppmetal beat-je 2'10"
- 35 Vasas Krisztián Untitled 6'01"
- 36 Ollári Szabolcs Overcut 7'10"
- 37 Borosi Gábor trdr 13'55"
- 38 Pietro Bardini The Crypt (Sect. III&IV) 5'24"